

Men det forekommer mig ogsaa, at den højtærede Indenrigsminister klart og tydeligt udtalte, at hvad enten dette Ændringsforslag vedtages eller ikke, vil han søge at indskrænke Postombæringernes Antal til, hvad der paa rimelig Maade kan forsvares. Jeg synes derfor, at man vil gøre den højtærede Minister en daarlig Tjeneste ved at vedtage et Forslag, som i og for sig intet siger. Thi det er dog indlysende, at den højtærede Minister ikke kan gaa med til en Omlægning, som er uforsvarlig. Jeg kan derfor ikke stemme for Ændringsforslaget og ønsker heller ikke, at det skal blive vedtaget.

Ordføreren (N. P. Jensen): Til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) skal jeg ganske kort sige, at jeg klart og gentagne Gange har sagt, paa hvis Vegne jeg talte. Det ærede Medlem kan ikke være uvidende om, paa hvis Vegne det var, og kan derfor heller ikke have nogen som helst Grund til at protestere mod den Maade, hvorpaa jeg har udtalt mig.

Pinstrup: Jeg vil kun sige, at jeg og vi Forslagsstillere vide meget vel, at Ministeren kan modtage dette Forslag; det har han jo ogsaa bekræftet. Men de Herrer kunde ønske, at vi skulde tage det tilbage, for saa kunde de bagefter gøre Nar af os. Det er det, de ville have os til; men vi tage det ikke tilbage. (Uro).

Formanden: Jeg maa endnu en Gang anmode Medlemmerne om at forholde sig rolige; det er ellers ganske umuligt at lede Forhandlingerne.

Halsted: Den ærede Ordfører (N. P. Jensen) tager fejl, hvis han tror, at jeg sigter alene til den Udtalelse, han hentydede til. Men enhver Forhandling i Finansudvalget hører ganske naturligt op, naar Ordføreren bærer sig saaledes ad som her. Det kan han ikke gøre. Han kan give sit Parti fri, hvis han vil, hvis han da kan blive enig med de øvrige indenfor Partiet. Men vi, der have forhandlet om disse Forslag i Finansudvalget, og som maaske netop paa Grund af de foregaaende Forhandlinger, under hvilke man er naaet til en bestemt Opfattelse, have sluttet os til Flertallet, vi ere ikke tjente med, at Flertallets Ordfører bærer sig ad som her, for saa ender det hele simpelt hen i Konfusion. Det er noget uhørt, som aldrig før er sket.

Bjerre: Da jeg bad det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) om at tage Forslaget tilbage, sagde han, at det vilde man le ad. (*Pinstrup:* Der er flere, der have forlangt, at vi skulde tage det tilbage.) Men jeg udtalte først Ønsket derom, og i alle Tilfælde siger jeg endnu en Gang, at det er det klogeste, efter at vi nu have hørt Formanden for Finansudvalget (Pedersen-Nyskov), og efter at vi have faaet at vide, at Ministeren anser Forslaget for uforsvarligt for Postvæsenet. Det ærede Medlem har opnaaet sin Hensigt, og der er derfor ikke Grund for ham til at fastholde Forslaget. Vil han imidlertid gøre det, saa for mig gerne; men saa skal han ikke mod mig og det ærede Medlem fra Nykøbing S. (N. Jensen) og andre Medlemmer af Venstre, der ville stemme imod dette Forslag, adressere Beskyldninger for, at vi ville fryde os over det ærede Medlem.

K. M. Klausen: Efter den bestemte Udtalelse, vi hørte fra Finansudvalgets ærede Formand (Pedersen-Nyskov), vilde jeg gerne spørge den ærede Ordfører (N. P. Jensen), paa hvis Vegne han nu taler. Han fortalte før, det var paa et Flertals Vegne; det er det ikke længere. Det ender vistnok med, at han taler ganske paa sine egne Vegne. Han har i det hele taget her indladt sig paa en ganske ny Maade at optræde som Ordfører paa, som vi heldigvis ikke have kendt tidligere. Men maa vi ikke faa at vide, paa hvis Vegne nu den ærede Ordfører taler; for nu er der jo intet Flertal længere.

Zahle: Vi ønske jo alle, at der skal spares saa meget, som forsvarligt er, paa dette Omraade, og den højtærede Indenrigsminister vil ogsaa bestræbe sig for at spare alt, hvad der efter hans Mening er forsvarligt at spare. Saaledes er Situationen. Men om det Forslag, her er stillet til en Tekstanmærkning, siger den højtærede Indenrigsminister, at det kan han ikke gennemføre paa en forsvarlig Maade; men alligevel ville de Herrer Forslagsstillere paalægge Ministeren at gøre det. Dette er enten at give Ministeren en Ordre, som han ikke kan efterkomme, da det efter hans Mening er uforsvarligt, og altsaa at drive ham bort fra hans Plads, eller ogsaa er Vedtagelsen af denne Tekstanmærkning en Gerning, ved hvilken de meget ærede 15 Forslagsstillere slaa sig selv paa Munden, idet de samtidig med, at de vedtage det, erklære, at det ikke skal indeholde nogen Mistillid eller noget Skridt overfor den højt-